

5) Spændets Forslag:

At § 7 affattes saaledes: „Dersom Nogen fornærmer fremmede, i Venkskab med Kongen værende, Magter, enten ved at laste og forhaane de regjerende Personer, eller ved, uden Hjemmel, at tillægge saadanne Regjeringer uretfærdige og skammelige Handlinger, straffes den Skyldige med Bøder fra 50 til 1000 Rbd.“

Liltale finder kun Sted, naar det af vedkommende Regjering forlanges.“
forkastedes med 49 Stemmer mod 19.

6) § 7, saalydende:

„Udgives noget Skrift, der fornærmer fremmede i Venkskab med Kongen staaende Magter, enten ved at laste og forhaane de regjerende Personer eller ved, uden at nævne sin Hjemmel at tillægge saadanne Regjeringer uretfærdige og skammelige Handlinger, straffes den Skyldige med Fængsel fra 3 Maaneder til 1 Aar, eller med Bøder fra 50 til 500 Rbd. Liltale finder kun Sted, naar det af vedkommende Regjering forlanges.“
vedtoges med 61 Stemmer mod 13.

Formanden: Det næste Afsnit, som jeg nu skal sætte under Forhandling, omfatter §§ 8, 9 og 10, hvortil høre de paa Vædringsforslagslisten under Nr. 13 til 19 inclusive opførte Forslag. Med Hensyn til Forslagene til § 8 skal jeg bemærke, at de ville komme under Afstemning i den Orden, hvori de ere opførte paa Listen. Ved § 9 vil først Forslaget under Nr. 15, dernæst Forslaget under Nr. 16 komme til Afstemning; men i dette sidste Forslag, vil det være nødvendigt at gjøre en lille Redaktions-Forandring; i Henhold til de Forslag, som forrige Gang bleve tagne tilbage, ville nemlig i Begyndelsen af Forslaget, hvor der staaer: „Den, der i et trykt Skrift eller Blad“ o. s. v., Ordene „eller Blad“ udgaae. Er dette ikke ogsaa den ærede Forslagsstillers Mening? (S. N. Hansen: Jo.) Efter disse Forslag vil det under Nr. 17 komme til Afstemning.

Novsing: Det kan ikke forundre, at de ærede Forslagsstillere have anseet det fornødent i dette Lovforslag, at optage en særegen Bestemmelse angaaende Presseforseelser med Hensyn til Religion og Moralitet. Det er nemlig noget Overleveret, at der i Presselovgivning

gen skal findes Bestemmelser herom: Man har til forskjellige Tider givet disse Bestemmelser et noget forskjelligt Indhold efter Tidens Lary og Vilkaar, og det, hvorpaa man i denne Henseende især maa være opmærksom, er, at de tidligere Tidens Bestemmelser have været meget strengere end de, der nu foreslaaes. Man havde saaledes under Christian den 4de et lige fremt Forbud imod, at Forfattere i deres Skrifter nævnte hedenske Guder eller Gudinders Navne, skøndt dette Bud ikke længe blev overholdt og ikke med Strengthed. I den følgende Lovgivning opgav man denne Frygt for at Religiøsitet og Moraliteten skulde lide noget ved Paavirkning af saadanne hedenske Elementer, men derimod vedblev man endnu at give meget strenge Bestemmelser med Hensyn til Uerbødigheden for den herskende Religion. Bestemmelserne i Forordningen af 27de September 1799 ere væsentligt bibeholdt i det Forslag, der i forrige Samling blev fremlagt af Regjeringen i Landstthinget. Men ved Landstthingets Behandling af Sagen blev adskilligt af det Haarde formildet; jeg vil saaledes gjøre opmærksom paa, at allerede i Komiteebetænkningen blev der ytret Tvivl om man skulde bibeholde den Bestemmelse, der forbyder Skrifter, „hvori den christelige Religion lastes og forhaanes, eller isvrigt Grundstøtterne for den sædelige og borgerlige Orden angribes“. Ved den anden Behandling blev Udskæftet vedtaget med Forandring af et Par mindre betydelige Ord; men ved den endelige Behandling blev alligevel den omtalte Passus udfærdiget, og der kom saaledes kun til at staae tilbage Straffebestemmelserne for Skrifter, „hvori der drives Spot med noget her i Riget bestaaende Religions-samfunds Troeslærdomme eller Gudsdyrkelse“, samt Forbud mod ved „et utugtigt Skrift at krænke Sædelighed og Blufærdighed“. Endelig er denne Bestemmelse nu under de ærede Forslagsstilleres Hænder skrumpet ind til de to næsten lakoniske Udtryk: „at drive Spot med et anerkjendt Religions-samfund“ og „at offentliggjøre et utugtigt Skrift“. — Jeg erindrere, at en Rigsdagsmand bemærkede ved Hartkornsagens Behandling i forrige Session, at Fordringen om Erstatning var dalet regelmæssigt paa ethvert Stadium, hvorpaa denne